

RĪGAS VĒSTURISKĀ CENTRA SAGLABĀŠANAS UN ATTĪSTĪBAS PADOME

2016. gada 7. decembris

Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā (VKPAI) Rīgā, Pils ielā 22 – 105

286. sēdes PROTOKOLS

Sēdē piedalās: Padomes locekļi: A.Kronbergs, J.Dambis, J.Asaris, A.Lapiņš, D. Baltiņa, I. Tapiņa, I.Purmale, J.Zilgalvis.

Projektu pārstāvji:

J.Zvejnieks, R.Prēdelis, divi projekta pārstāvji – biroju ēkas jaunbūve K.Valdemāra ielā 47;

M.Hermansons, P.Venckovičs, O.Trebuhina – ēku pārbūve Tērbatas ielā 7.

Sēdē piedalās:

G.Princis – Pilsētas galvenais arhitekts;

A.Kušķis – Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments;

L.Sarma – Rīgas pilsētas būvvalde

Sēdi vada: A.Kronbergs

Sēdi protokolē: A.Rupenheite

Sēdi atklāj: 14.00

1.

Padomes 286. sēdes darba kārtība (pielikums nr. 1)

Padome apstiprina darba kārtību ar izmaiņām – mainīt vietām izskatāmo jautājumu secību: 4. un 5.
A.Kronbergs aicina D.Baltiņu vadīt jautājuma izskatīšanu par jaunbūvi K.Valdemāra ielā 47.

2.

Padomes 287.sēde

Nākamā sēde noteikta 21. decembrī plkst. 15:00.

I.Tapiņa informē, ka nepiedalīsies sēdē.

3.

Dzīvojamo ēku pārbūve Tērbatas ielā 7, Rīgā, iesniedzējs: VKPAI

Ziņo: J.Zilgalvis informē par iesniegumu.

Projektētājs M.Hermansons informē par projektu. Ēka, kas atrodas uz ielu stūra, ir kultūras piemineklis. Ēkā ir daudz vērtīgi interjera elementi. Pagalma un ielas ēka vēsturiski bijusi pārbūvēta. Priekšlikums 1: risinājums dzegas augstumam atbilstoši ielas platumam, skaidri nodalot jauno un veco apjomu, veidojot ielas fronti ar komercplatībām, kas atvērtas pret ielu. Izmantot mūsdienu materiālus jaunajam risinājumam. Priekšlikums 2: dzegas augstuma izveide, sinhronizējot ar apkārtējām ēkām starp Brīvības un Tērbatas ielu.

G.Princis uzdod jautājumu par jaunradīto telpu funkciju un, atkarībā no tās, plānotajām izmaiņām abos variantos.

Telpās plānots izvietot dzīvokļus, otrajā variantā, kur jumta slīpums nav tik liels, iespējams veidot kvalitatīvākus telpu izvietojumus un telpu apjoms kvadrātmetros pieaug apmēram par 100 kvadrātmetriem.

L.Sarma uzdod jautājumu par Padomes kompetenci lemt par iespējamajām atkāpēm no normatīvajiem aktiem.

J.Dambis: MK noteikumi Nr. 127 7.3.4.punkts nosaka, ka kultūrvēsturiski unikālām, ļoti vērtīgām un vērtīgām ēkām saglabājama vēsturiskā jumta forma. Izņēmumi pieļaujami, ja pārveidojumi uzlabo jumtu ainavu vai tie nepieciešami ēkas saglabāšanai. Tie iepriekš saskaņojami ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju, Rīgas pilsētas būvvaldi un Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un attīstības padomi.

D.Baltiņa uzdod jautājumu par ēku vēsturi.

M.Hermansons informē par ēku būvniecības un pārbūves vēsturi, to tehnisko stāvokli.

J.Zilgalvis: Inspekcija uzskata, ka iespējama ēkas attīstība, īpaši, ņemot vērā, ka ēka nav labā tehniskā stāvoklī. Iespējams ar ēkas attīstību var uzlabot pilsētbūvniecisko situāciju.

G.Princis: abas ēkas ir tehniski sliktā stāvoklī. Ēkas ir atjaunojamas un uzskatu, ka ēkas paaugstināšana iespējama, ja tā atbilst normatīvajiem aktiem. Zemākais apjoms ir pieņemamāks, demonstrējot toleranci pret pilsētvidi.

A.Kušķis norāda, ka fasādes augstums pret ielas platumu tiek noteikts nolūkā nenoēnot ielu.

J.Dambis: uzskatu, ka ēkas attīstība ir iespējama. No tiesiskās puses jautājums ir problemātisks saistībā ar jumta ainavu, jo šobrīd nav veikta jumta ainavas analīze. Ja ar šādas analīzes palīdzību tiek apliecināts, ka iespējama ēkas paaugstināšana, tad uzskatu, ka zemākais piedāvātais risinājums ir atbalstāms.

J.Asaris: kultūrvēsturiski vērtīgās ēkas saglabātības nolūkos ēkas attīstība ir iespējama. Papildus veicot jumta ainavas analīzi, kas pamato plānotās izmaiņas.

L.Sarma: ja ēkas tehniskais stāvoklis ir slikts, jautājums, vai iespējams uzbūvēt vēl trīs stāvus un vai ieguldītās investīcijas atmaksāsies, ņemot vērā, ka jāiegulda arī ēkas oriģinālās substances saglabāšanā. Vērs uzmanību, ka jaunā risinājuma logu kompozīcija netiek asēta saskaņā ar vēsturisko ēku.

M.Hermansons informē, ka plānotais logu risinājums veidots apzināti, lai atšķirtos no vēsturiskās ēkas.

D.Baltiņa: uzskatu, ka nepieciešams pēc iespējas saglabāt ēkas to autentiskajā veidolā. Saprotama ir vēlme atjaunot un attīstīt ēku, tomēr uzskatu, ka saglabātas ēkas bez pārbūvēm veido Rīgas vēsturisko centru vērtīgāku.

A.Lapiņš: trīsstāvu ēka kādu iemeslu dēļ ir palikusi zemāka, nekā pārējās ēkas, tādēļ ēkas pārbūve ir pieļaujama, iespējams, vairāk risināt dzegas līniju.

I.Tapiņa: pozitīvi, ka ir centieni atjaunot ēkas, kas jau ir tehniski sliktā stāvoklī. Uzskatu, ka ir iespējams attīstīt ēku, vēlams 2. piedāvātajā variantā, atbilstoši normatīvo aktu prasībām un turpinot strādāt pie risinājuma.

I.Purmale: uzskatu, ka 2. piedāvātais risinājums ir atbalstāms, pierādot tā pieļaujamību ar jumta ainavas analīzi.

Padome diskutē par jumta ainavas analīzes nepieciešamību, aicinot projektētāju iesniegt šo papildinformāciju.

M.Hermansons apliecina gatavību sagatavot papildinformāciju un iesniegt izskatīšanai.

Padome atliek jautājuma izskatīšanu, lūdzot projektētāju iesniegt Inspekcijā jumta ainavas analīzi kā pamatojumu ēkas paaugstināšanai, izskatot jautājumu atkārtoti Padomē.

A.Kronbergs atstāj sēdi.

Sēdes vadīšanu pārņem D.Baltiņa.

4.

**Atklāta arhitektūras ideju konkursa “Biroju ēkas jaunbūve K.Valdemāra ielā 47, Rīgā”;
Iesniedzējs: SIA “VK47”**

J.Zvejnieks informē par projektu.

G.Princis uzdod jautājumu par blakus esošo zudušo ēku (zemāka apjoma) un tās iespējamo būvniecību.

J.Dambis informē, ka zudušas ēkas vietā iespējams būvēt tāda paša materiāla un apjoma ēka, atbilstoši normatīvajiem aktiem.

K.Kukaine informē, ka šī ēka bija projektēta kā demontējama un atvietojama. Taču projekts nav īstenots.

D.Baltiņa informē par konkursa žūrijas komisijas protokolu.

L.Sarma informē par būvvaldes ir viedokli – nepiešķirt pirmo vietu konkursā, ņemot vērā, ka visos konkursa risinājumos bija atkāpes no prasībām.

J.Dambis: konkurss ir noticis likumīgi un ir iegūts uzvarētājs, kas liecina, ka žūrija ir novērtējusi risinājumu kā veiksmīgu darbu, atbilstošu izvirzītajām prasībām. Ņemot vērā konkrēto pilsēt būvniecisko situāciju šajā vietā un notikušās pārmaiņas, uzskatu, ka piedāvātais risinājums ir atbilstošs konkrētajai vietai. Nākotnē autoram un īpašniekam jāpievērš uzmanība augstai dizaina kvalitātei, jo piedāvātā arhitektūra tādu prasa. Arhitekts nedrīkst piekāpties īpašniekam, ja ir vēlme vienkāršot un palētināt risinājumu, bet tādējādi zaudējot dizaina kvalitāti.

A.Lapiņš: Kopumā atbalstu risinājumu. Mazākā ēka uz K.Valdemāra ielas izskatās skumīgi, īpaši dēļ iespaidīgā un jaunbūves stūra akcenta pret K.Valdemāra ielu. Skatoties ielas perspektīvē, šis ir vienīgais iebildums. Aicinu pārdomāt un risināt šo situāciju.

G.Princis: Ļoti iespējams, ka mazās ēkas risinājums varētu mainīties, jo īpašniekam varētu būt citas ambīcijas teritorijā. Piekrītu viedoklim par nepieciešamību risināt situāciju attiecībā pret mazo ēku.

Saistībā ar jaunbūves arhitektūra – jautājums būs uztverams no dažādiem skatupunktiem, tādēļ nopietni jārisina tehnisko iekārtu izvietojums.

I.Tapiņa: Ēkas apjoms ir atrasts, tomēr fasādes dizaina kvalitāte vēl ir jāuzlabo, lai tā nebūtu tik vienmuļa.

J.Dambis: uzskatu, ka arhitektūra ir laba un mūsdienīga. Fasāžu arhitektūras tālāka detalizācija ir nākamo projektēšanas stadiju jautājums. Svarīgi, lai būvniecības procesā netiktu pieļauta piekāpšanās risinājuma vienkāršošanai.

J.Asaris: atbalstu iesniegto risinājumu. Ņemot vērā, ka šajā teritorijā ir bijusi neliela apbūve, šobrīd risinājumā tiek plānots pazemes stāvs, kā arī līdz 18. gadsimtam ir bijusi baznīca, vēršu uzmanību, ka būvniecības laikā var atsegties kauli, kas var prasīt papildus izpēti.

D.Baltiņa: pozitīvi vērtējama situācija, ka konkursā ir iegūts pārliecinošs uzvarētājs. Risinājumā stūra akcents varētu būt mazinātāks, jo šobrīd tas ir pārāk masīvs un augsts. Kopumā atbalstāms risinājums.

J.Dambis: skatoties uz K.Valdemāra ielas apbūvi pretējā ielas pusē, redzams, ka pilsēt būvnieciskā situācija skaidri diktē, ka apbūve teritorijā ir augstāka, atsevišķi apbūves iekritumi ir tikai ielas vienā pusē.

Padome balso par lēmumu: Padome atbalsta iesniegto un konkursa rezultātā iegūto biroju ēkas jaunbūves K.Valdemāra ielā 47, Rīgā risinājumu.

Par – 7 – I.Purmale, J.Dambis, J.Zilgalvis, J.Asaris, I.Tapiņa, A.Lapiņš, D.Baltiņa;
Pret – 0;
Atturas – 0.

Padomes lēmums: Padome atbalsta iesniegto un konkursa rezultātā iegūto biroju ēkas jaunbūves K.Valdemāra ielā 47, Rīgā risinājumu.

A.Kronbergs turpina vadīt sēdi.

Atzinuma sagatavošana par likumprojektu "Grozījums Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likums"

A.Kronbergs informē par iesniegumu no Saeimas.

G.Princis uzdod jautājumu par terminu "vēsturiskā robeža" – kur tā ir fiksēta un kā tā nosakāma.

J.Dambis: priekšlikums par likumprojektu iesniegts dēļ tramvaja līnijas izbūves ieceri pa Senču ielu. Vietējā sabiedrība uztraucās, ka tramvaja līnija, iespējams, tiks izbūvēta šķērsojot kapus, kas radīja protestus un diskusijas. Inspekcija ir tikusies ar atbildīgajām amatpersonām un noskaidrots, ka ir iespējams tramvaja līniju veidot ielas robežās, nešķērsojot kapu teritoriju. Nav precīzi pateikts, kur ir Lielo kapu robeža. Ar skenēšanas metodi veikta izpēte par apbedījumiem, kur secināts, ka ir daudz apbedījumi šajā teritorijā. Tuvākajā laikā tiks noteikta precīza Lielo kapu teritorija.

Ierosinājums paredzēt iesniegto normatīvo aktu regulējumu ir no deputātiem. Uzskatu, ka esošais normatīvo aktu regulējums jau nodrošina aizsardzību, iespējams ne detalizēti, bet likums kopumā ir ļoti vispārīgs un stingrs, ļaujot institūcijām pieņemt lēmumus. Likumprojekta formulējumā norāde par vēsturisko robežu ir neskaidra, jo robežas ir dažādas, tādēļ tas var radīt papildus pārpratumus. Principā nav iebildumu, ka tiek pastiprināta uzmanība par kapsētām, vēsturiskiem dārziem un parkiem pilsētā.

Atsevišķi formulējumi ir diskutējami, piemēram, "infrastruktūras projekti vai pārveidojumi, kuru rezultātā tiek neatgriezeniski zaudēta vēsturisko parku, dārzu un kapsētu kultūrvēsturiskās vērtības un teritorija.." nav precīzs, jo teritoriju nevar zaudēt, tā var tikt samazināta vai bojāta.

Inspekcijai nav iebildumu pret ierosinājumu. Vienlaikus konstatēts, ka ir nepieciešami vēl citi precizējumi Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumā, ko vajadzētu skatīt kompleksi. Kultūras ministrija uzskata, ka šis ir atsevišķs jautājums un ierosinājums jāatbalsta.

Viens no papildus precizējumiem likumā ir jautājums par konkursu nepieciešamību īslaicīgas lietošanas būvēm.

Runājot par terminu "vēsturiskā robeža" – nav konkrēti nosakāma vēsturiskā robeža, jo tās ir mainījušās un attīstījušās.

Kopumā priekšlikuma pirmais teikums ir atbalstāms, otrais teikums, iespējams, pat nav nepieciešams.

Likuma grozījums neapturēs tramvaja projektu. Jautājums par vēsturiskajām robežām tiktu daudz diskutēts. Inspekcija nekad nav bijusi pret tramvaja satiksmes attīstīšanu, jautājums par to, vai tas izposta kultūras mantojumu. Izvietojot tramvaja līniju pa ielas telpu, tā var tikt īstenota.

I.Purmale: šāds grozījums varētu izsaukt daļai parku plānojuma izmaiņas. Redzam lielus riskus, šādi formulējot likumprojektu tieši dēļ vēsturiskajām robežām. Konsekvences būs lielas. Arī Senču ielas risinājums neatbilstu kopējam attīstības plānojumam, kas vairs nevarēs tikt īstenot pilnā apmērā.

L.Sarma informē par būvvaldes viedokli – būvvalde neiebilst pret grozījumiem, kas kopumā ir jau fiksēti citos normatīvajos aktos. Grozījumi atbalstāmi, cik tālu tie nav pretrunā ar Rīgas domes apstiprinātā Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonas teritoriālo plānojumu un paredzētajiem risinājumiem, kas ir apstiprināti visās institūcijās un grūti iedomāties, ka tie būtu pārskatāmi.

Ja grozījumi tiek virzīti apstiprināšanai, tad lai nodrošinātu praktisko pielietojumu, nepieciešams mainīt formulējumu par vēsturiskajām robežām un funkciju jeb izmantošana.

J.Dambis: priekšlikums būtu atbalstāms redakcijā: "Rīgas vēsturiskā centra un tā aizsardzības zonā nav pieļaujami tādi transporta un inženierkomunikāciju infrastruktūras projekti vai pārveidojumi, kuru rezultātā tiek neatgriezeniski zaudēta vēsturisko parku, dārzu un kapsētu kultūrvēsturiskās vērtības".

I.Tapiņa: uzskatu, ka Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likuma papildinājumam nav seguma. Likuma 5. panta 1. daļa nosaka, ka ir aizliegta jebkāda darbība, kas var izraisīt saglabājamo un aizsargājamo vērtību iznīcināšanu vai bojāšanu, kā arī likuma 3. daļa nosaka, ka pārveidošana pieļaujama, ja pārveidojumu veikšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu pilsētas attīstību, bet pārveidojumi nepazemina pilsētas vēsturiskā centra vērtību. Līdz ar to, pamatideja likumā jau ir pateikta. Ar šo grozījumu tiktu dublēta jau esoša norma. Atsaucoties uz transporta un inženierkomunikāciju infrastruktūras attīstību, var nonākt pretrunā un strupceļā ar pilsētas kopējo transporta un komunikāciju attīstību.

Lielie kapi jau anotācijā ir definēti kā saglabājama vērtība, kas nosaka to aizsardzību. Piekrītu, ka, veicot grozījumus likumā, nepieciešami arī citi grozījumi.

I.Purmale: teritorijas funkcijas un izmantošanas maiņu regulē citi normatīvi, piemēram, teritorijas plānošanas likums, kas nosaka konkrētu procedūru.

I.Tapiņa: Teritorijas plānojumu neatceļ ar likumu, teritorijas plānojumam ir noteikta kārtība, kā tas var tikt grozīts. Likuma grozīšanas kārtībā jāizvērtē arī plānojuma jautājums. Iespējams, šis grozījums atrisinātu vienu situāciju, tomēr varētu radīt sarežģījumus citas vietās.

A.Kronbergs: šobrīd ir pieejama jauna informācija, pamatojoties uz veikto izpēti, kas apliecina, ka kapu reālā robeža ir pavisam cita, nekā dabā redzams, t.i., ir konstatētas apbedījumu atrašanās vietas.

A.Kušķis: Senču ielas sarkanās līnijas netika mainītas un noteiktas Rīgas vēsturiskā centra teritorijas plānojumā, bet tās apzināti tika pārņemtas iepriekšējās.

J.Asaris: Izstrādājot teritorijas plānojumu, tika izskatīti maksimāli materiāli par iespējamajiem apbedījumiem. Rīgā ir vairākas vietas, kur dabā kapi nav redzami, tomēr tie ir pastāvējuši un apbedījumi eksistē. Termins "vēsturiskās robežas" ir diskutabls, jo nepieciešams fiksēt konkrētu robežu laiku.

J.Dambis: aicinu formulēt viedokli: Padome kopumā atbalsta deputātu ierosināto nostāju par vēsturisko dārzu, parku un kapsētu vērtību garantētu saglabāšanu un uzskata, ka jau esošais tiesiskais regulējums šos jautājumus risina. Padome iesaka precizēt likumprojekta formulējumu attiecībā uz termina „vēsturiskās robežas” lietojumu. Padome informē, ka likumam nepieciešami arī citi atsevišķi grozījumi.

G.Princis: Lielo kapu gadījums identificē konkrētu problēmu, kas pastāv arī citviet Rīgas vēsturiskajā centrā. Šis ir kā katalizators ilglaicīgai nepietiekamībai vērtību kartēšanas jautājuma risināšanai. Jāsecina, ka esošā vērtības izpratne ir ļoti vāja.

Likuma grozījumi ir nelietderīgi. Vērtības, kuras šeit minētas, ir jau citos normatīvos aktos nostiprinātas, t.sk. Rīgas vēsturiskā centra teritorijas plānojumā. Problēma uz šodien ir tā, ka faktiski nav zināms, kas ir šīs vērtības, - tās nav kartētas, fiksētas un aprakstītas, nav noteiktas aizsardzības zonas, izmantošanas un apsaimniekošanas režīmi. Tas nav darīts pēdējos 30 gadus, visticamāk, resursu trūkuma dēļ. Ieteikums Padomei noraidīt grozījuma lietderību. un, aicināt piešķirt resursus šo vērtību izpētei, vietās kur saistībā ar infrastruktūras projektu turpmāku attīstību ir risks tās zaudēt (Lielie kapi, citi kapi, citu ielu tuvumā utt.), lai turpmāk jau plānojuma līmenī varētu pieņemt izsvērtus lēmumus.

J.Dambis: ieguldot resursus, kādi bijuši pieejami, vērtības ir uzskaitītas, arī Lielajos kapos atsevišķie pieminekļi ir inventarizēti vairākkārt, pat skanēti, līdzīgi kā citās valstīs (piemēram, Igaunijā, Lietuvā, Vācijā, Zviedrijā). Protams, ka izpēte ir iespējama plašāka, ja ir vairāk līdzekļu. Tomēr, nevienā valstī nav izpētīts un kartēts pilnīgi viss. Tas nav iespējams un nav arī nepieciešams. Izpētes iespējas un metodes laika gaitā mainās.

Lielajiem kapiem padomju laikā tika izveidota cauri iela, neveicot pasākumus, kurus vajadzēja veikt, lai saglabātu esošās vērtības. Pirms neatkarības atgūšanas bija iecere veidot sabiedrisku ēku Lielo kapu teritorijā, kad mantojuma sargi to nepieļāva un tas aizsāka mantojuma apzināšanu.

Ar vienkāršām metodēm ir iespējams apsekot virs zemes esošo, un tas ir paveikts. Nesen parādījās jaunas metodes pētniecībā bez iejaukšanās struktūrā – zemes skanēšanas metodes. Arī šī izpēte ir veikta. Iepriekš tas nebija iespējams. Pētījumi tiek veikti tad, kad tas ir nepieciešams ar labākajām metodēm, kas konkrētajā brīdī pieejamas.

G.Princis: uzskatu, ka nav nepieciešams izpētīt pilnīgi visu, bet pievērsties aktuālajiem projektiem, kur plānota attīstība.

D.Baltiņa: jārunā par principiālu atbalstu, jo gala formulējums gala rezultātā noteikti mainīsies. Padomei nav jānodarbojas ar likumprojekta rediģēšanu, bet Padome var paust nostāju par atbalstu mantojuma saglabāšanai.

I.Purmale: piekrītu G.Prinča viedoklim par lēmumprojektu, jo ir pārāk daudzi riski, kas ietekmētu esošos plānojumus.

I.Tapiņa: Lielajiem kapiem nav noteikta precīza robeža, kas rada galvenos sarežģījumus.

J.Dambis: Lielo kapu robežas precizēšana šobrīd ir procesā, lai noteiktu precīzu līniju, kas pamatota arī ar izpēti. Tā ir ierasta kārtība, kad kāda projekta attīstības gaitā tiek precizētas kultūras pieminekļu robežas, lai risinātu attīstības iespējas.

Ja ir vēlme Rīgas vēsturiskajā centrā noteikt regulējumu kultūras pieminekļu aizsardzībai, tad šis īpašais likums ir noteicošais, tādēļ neuzskatu, ka vajadzētu pilnībā noraidīt likumprojekta iniciatīvu. Attiecībā uz kopējo kultūras pieminekļu aizsardzību, noteicošais likums ir "Par kultūras pieminekļu aizsardzību".

A.Lapiņš: Padome var paust viedokli, ka likumā ir nepieciešami aktuālāki grozījumi, nevis šis konkrētais.

Padome balso par lēmumu: Padome kopumā atbalsta deputātu ierosināto nostāju par vēsturisko dārzu, parku un kapsētu vērtību garantētu saglabāšanu un uzskata, ka esošais tiesiskais regulējums šos jautājumus jau risina. Padome iesaka likumprojekta tālākā izstrādē precizēt formulējumu attiecībā uz termina „vēsturiskās robežas” lietojumu. Padome informē, ka Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumam nepieciešami arī citi atsevišķi grozījumi.

Par – 6 – J.Dambis, J.Zilgalvis, D.Baltiņa, A.Kronbergs, A.Lapiņš, J.Asaris;

Pret – 0;

Atturas – 2 – I.Tapiņa, I.Purmale.

Padomes lēmums: Padome kopumā atbalsta deputātu ierosināto nostāju par vēsturisko dārzu, parku un kapsētu vērtību garantētu saglabāšanu un uzskata, ka esošais tiesiskais regulējums šos jautājumus jau risina. Padome iesaka likumprojekta tālākā izstrādē precizēt formulējumu attiecībā uz termina „vēsturiskās robežas” lietojumu. Padome informē, ka Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likumam nepieciešami arī citi atsevišķi grozījumi.

Sēdi slēdz plkst. 16:50

Sēdi vadīja:

A.Kronbergs

Sēdē piedalījās:

J.Dambis

J.Asaris

D. Baltiņa

A.Lapiņš

I.Tapiņa

I.Purmale

J.Zilgalvis

Sēdi protokolēja: A.Rupenheite